Pregaria.cat

Entrada

L'avi té alzheimer

En traspassar la porta del carrer, tot et va semblant diferent. La gent anava seguint com sempre la seva rutina, però hi havia a la teva ment unes imatges gravades des de feia poca estona que havien fet canviar unes seguretats. L'avi, el teu estimat avi, persona unida a molts dels millors moments de la teva infantesa, no t'havia conegut. Prou que ho sabies que un dia arribaria una cosa així. T'ho havien advertit. Però què diferent és experimentar-ho!

Mentre anaves caminant et va sorgir aquella dificultat, crua i dura. Com és possible que el cervell humà pugui inutilitzar i fins esfondrar una persona amb tantes virtuts i bon caràcter? On és l'ànima de l'avi? No serà el seu cervell? I durant setmanes et va semblar tot tan misteriós, tan enigmàtic que no gosaves ni parlar-ne. Vas deixar de pregar. I Déu, on era Déu, Aquell que sobretot havies conegut en els mots del teu avi? La malaltia havia potser esborrat Déu de la seva vida?

La crisi de fe va anar creixent. Un dia quan ja no podies més vas anar a trobar aquell antic professor i després de les salutacions de ritual, vas explotar. Ell t'escoltava atentament. Molta estona. Al final de tot, quan ja el teu cor s'havia desfogat i una certa pau envaïa el teu esperit, ell et va dir aquelles paraules que encara estas meditant: *la nostra fe en Déu no depèn del que li pugui passar al nostre cervell, sinó del que li va passar a Jesús al tercer dia de morir assassinat.*

Ampliació: Joan 20, 26-29

- **La pau sigui amb vosaltres**
- **No siguis incrèdul, sigues creient**
- **Senyor meu i Déu meu**
- **Feliços els qui creuran sense haver vist**